

[Undervisnings- og forskningsministeren]

at foretage en vis udskiftning af de ikkeuddannede. Spørgsmålet er bare, hvor hurtigt den udskiftning skal foregå.

Så er der i øvrigt, kan jeg oplyse, et forbløffende antal langtidsarbejdsløse, som står i børneforsorgens arbejdsløshedskasse; så vidt jeg husker, er det 500 eller 600. Det kom frem under forhandlingerne hos arbejdsministeren om de langtidsledige.

Og så er der i øvrigt 10–12 pct. af børnepædagogerne, som er berørt af arbejdsløshed; de fleste er deltidsarbejdsløse. Men det ændrer jo ikke ved, at vi åbenbart har en ledig reserve, som kunne sættes ind, hvis der var realiteter i påstanden om, at vi mangler pædagoger. Derfor synes jeg også, at jeg med sindsro på dette punkt kan opfordre Folketingets partier til at acceptere regeringens forslag.

Jeg vil gerne igen takke for de positive meldinger, der er kommet fra et flertal, og sige, at jeg håber, vi kan omsætte disse positive meldinger i handling meget snart. Alle parter har brug for, at vi nu finder en løsning.

Bente Juncker (CD):

Jeg hørte ikke rigtig ministeren svare på det, jeg sagde om lønsummen. Sagen er jo den, minister, at i sommer fik vi trukket nogle lønsumsbesparelser ned over undervisningsområdet, som virkede helt kaotiske. Nogle steder gik eleverne bare rundt og daskede en ekstra uge, andre steder fandt de ud af, at så skulle nogle fag fjernes osv. Her er det, jeg siger til ministeren, at hvis vi skal medvirke til besparelserne på de 29 mio. kr., er prisen altså, at finansministeren får at vide, at så går det ikke med lønsumsbesparelser, hovsabsbesparelser, til sommer. Jeg synes, at seminarierne klart skal have at vide, at nu får de en taxametermetode, og så ved de, hvad de har. Alle andre indgreb herfra vil vi ikke medvirke til. Skulle regeringen alligevel komme med noget, må vi finde ud af en måde at få det ned i salen på.

Anna-Marie Hansen (S):

Først en kommentar til fru Marianne Jelveds ordførertale. Den viser efter min mening, hvordan De Radikale, der tidligere på uddannelsesområdet har stået for en linie præget af nytænkning og forandring, nu virker ret perspektivløse.

Til fru Bente Juncker vil jeg sige, at jeg godt kunne tænke mig at se listen over de seminarier, Centrum-Demokraterne vil pege på.

Til undervisningsministeren. Det kunne lyde, som om hovedemnet i læreruddannelsen stadig væk var fysik. Jeg mener, at det er vigtigt med lidt flere holdbare helheder.

Min ordførertale – kunne jeg forstå på undervisningsministeren – havde lydt som noget fra en lærebog. Hvis ministeren mener, at der var noget om moderne pædagogik og nytænkning i min ordførertale, glæder det mig, for så har undervisningsministeren for en gangs skyld lyttet til nogle utraditionelle løsninger.

Hvad angår Socialdemokratiets oplæg på seminarieområdet i 1982, vil jeg nøjes med at sige, at tiderne har ændret sig siden 1982, hr. minister. Nye uddannelsesudfordringer trænger sig på. Decentralisering og demokratisering mener vi i Socialdemokratiet hænger nøje sammen.

Når der i disse år og specielt i denne tid tales så meget om økonomi, synes jeg, det er væsentligt, at man undersøger tallene i lovforslaget lidt nærmere. Der er nogle af de forskellige skemaer, som man kan se trænger til en nærmere undersøgelse. Så vidt jeg kan se, er der i dette forslag i forhold til det først skitserede udspil allerede en forskel på en million kroners penge, så måske kan man finde flere millioner dér.

Besparelserne kan helt sikkert hentes langt mere sikkert, ved at der sker en decentralisering i tæt sammenhæng med en demokratisering. Netop ved at gå ud dér, hvor mennesker arbejder med tingene, og spørge dem til råds og få dem til at finde nogle besparelser, tror jeg, vi vil få nogle flere og nogle fornuftigere løsninger end dem, der er lagt op til, fordi tingene her bliver trukket ned over hovedet på folk.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

I de sidste 3 måneder har der været flotte eksempler på, hvordan studerende, lærere og rektorer, bestyrelser og lokalpolitikere har argumenteret for deres eget uddannelsessteds kvaliteter og for bevarelsen af netop deres seminarium. På en måde er det fortvivlende at tænke på, hvor mange gode og konstruktive kræfter der har været brugt til at imødegå ministerielle talberegninger, til at finde endnu et argument frem for sit eget uddannelsessted – for i sidste fase her at føle sig presset til at fremføre argu-